

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 lutego 1962 r.

Nr 8

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

38 — z dnia 11 stycznia 1962 r. w sprawie ławników izb morskich 41

ROZPORZĄDZENIA:

39 — Ministra Komunikacji z dnia 13 stycznia 1962 r. w sprawie ochrony porządku na kolejach użytku publicznego 42
40 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 1961 r. w sprawie taryfy wynagrodzenia biegłych (tłumaczy) z zakresu daktylografii 44

38

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 11 stycznia 1962 r.

w sprawie ławników izb morskich.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. Nr 58, poz. 320) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ławników izb morskich powołuje Minister Żeglugi z listy kandydatów przedstawionej przez przewodniczących izb morskich, uzgodnionej z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców.

2. Kandydatów na ławników zgłaszają przewodniczącym izb morskich urzędy morskie, jednostki gospodarki społecznej uprawiające żeglugę morską i rybołówstwo morskie, stocznie okrętowe i inne jednostki zainteresowane w zapobieganiu wypadkom morskim oraz zarządy okręgów Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców. Kandydaci powinni posiadać wysokie kwalifikacje zawodowe i praktykę w zakresie zagadnień występujących w sprawach rozpoznawanych przez izby morskie.

§ 2. 1. Listy ławników sporządza się raz na trzy lata oddzielnie dla każdej izby morskiej. Na listę ławników wpisuje się ponadto osoby wyznaczone przez Dowództwo Marynarki Wojennej oraz Dowództwo Wojsk Ochrony Pogranicza.

2. Osoba wpisana na listę ławników może wnieść o skreślenie z listy, jeżeli stan jej zdrowia nie pozwala na wykonywanie obowiązków ławnika albo jeżeli ważny interes publiczny uzasadnia zwolnienie od tego obowiązku.

§ 3. W razie uzasadnionej potrzeby uzupełnienia listy ławników Minister Żeglugi może powołać, do końca bieżącej kadencji, ławników z dodatkowej listy kandydatów przedstawionej w trybie określonym w § 1.

§ 4. 1. Ławnicy składają ślubowanie przy pierwszym powołaniu ich do udziału w posiedzeniu izby morskiej, przed rozpoczęciem tego posiedzenia, według roty przepisanej dla sędziów.

2. Ślubowanie od ławników odbiera przewodniczący izby morskiej lub w jego zastępstwie wiceprzewodniczący.

3. Ze złożenia ślubowania sporządza się protokół.

§ 5. 1. Ławników wyznacza na posiedzenie przewodniczący izby morskiej z listy ławników.

2. Jeżeli przewiduje się, że posiedzenie będzie trwać czas dłuższy, przewodniczący izby wyznacza jednego lub dwóch ławników dodatkowych. Ławnik dodatkowy bierze udział w posiedzeniu, a w naradzie i głosowaniu tylko wówczas, gdy zastępuje ławnika, który ustąpił ze składu orzekającego.

3. Przynajmniej jeden ławnik w składzie orzekającym izby morskiej, a dwóch ławników w składzie orzekającym

Odwoławczej Izby Morskiej powinno posiadać dyplom kapitana żeglugi wielkiej, a w sprawach wypadków statków rybackich — dyplom oficera rybołówstwa morskiego oraz praktykę w kierowaniu statkiem morskim.

4. Jeżeli sprawa dotyczy wypadku morskiego, w którym uczestniczyła jednostka pływająca Marynarki Wojennej lub Wojsk Ochrony Pogranicza, do składu orzekającego izby morskiej należy powołać ławnika wpisanego na listę na wniosek Dowództwa Marynarki Wojennej lub Dowództwa Wojsk Ochrony Pogranicza.

5. Przewodniczący izby morskiej przestrzega w miarę możliwości kolejności i równomierności w wyznaczaniu ławników, uwzględniając ich kwalifikacje zawodowe potrzebne do rozpoznania sprawy.

§ 6. 1. W razie uzasadnionej potrzeby przewodniczący izby morskiej może wyznaczyć na posiedzenie ławnika wpisanego na listę innej izby, za zgodą przewodniczącego tej izby.

2. Jeżeli względy szczególne tego wymagają, przewodniczący Odwoławczej Izby Morskiej może powołać do składu orzekającego tej izby jednego z ławników izby morskiej, który nie brał udziału przy wydaniu orzeczenia w pierwszej instancji.

§ 7. 1. Wyznaczony do udziału w posiedzeniu izby morskiej ławnik obowiązany jest przybyć punktualnie na posiedzenie, a w razie niemożności przybycia obowiązany jest zawiadomić o tym natychmiast przewodniczącego izby morskiej, wskazując przyczynę oraz przedstawiając dowody usprawiedliwiające jego nieobecność.

2. Zakład pracy, w którym zatrudniony jest ławnik, obowiązany jest zwolnić go od pracy na czas wykonywania obowiązków ławnika.

§ 8. 1. Ławnik obowiązany jest do pokrycia wydatków powstałych dla Państwa na skutek jego nieprzybycia na posiedzenie izby morskiej bez usprawiedliwionej przyczyny. O obowiązku tym decyduje i wysokość wydatków ustala przewodniczący izby morskiej.

2. Od decyzji przewodniczącego izby morskiej służy odwołanie do przewodniczącego Odwoławczej Izby Morskiej, a gdy decyzję w pierwszej instancji wydał przewodniczący Odwoławczej Izby Morskiej — do Ministra Żeglugi.

§ 9. 1. Ławnicy zachowują przez czas wykonywania obowiązków ławnika prawo do pełnego wynagrodzenia lub uposażenia w swoim zakładzie pracy.

2. Niezależnie od uprawnień przewidzianych w ust. 1 za każdy dzień posiedzenia ławnicy otrzymują wynagrodze-

nie w wysokości 75 zł. Każdy rozpoczęty dzień posiedzenia liczy się za pełny.

3. Ławnicy zamieszkali poza miejscem urzędowania izby morskiej otrzymują diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegu według norm obowiązujących dla sędziów.

§ 10. Ławnicy po upływie okresu, na który zostali powołani, mogą być wyznaczeni do udziału w posiedzeniach izb morskich do czasu otrzymania przez przewodniczącego

izby listy ławników powołanych na następny okres.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 20 stycznia 1951 r. w sprawie wysokości diet i kosztów przejazdu dla ławników izb morskich (Dz. U. Nr 11, poz. 93).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

39

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 13 stycznia 1962 r.

w sprawie ochrony porządku na kolejach użytku publicznego.

Na podstawie art. 40 ust. 2 i 5 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. Nr 54, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się wstępu na obszar kolejowy w miejscach nie wyznaczonych.

§ 2. Przechodzenie i przejeżdżanie przez tory i torowiska kolejowe oraz przepędzanie przez nie zwierząt jest dozwolone jedynie przez przeznaczone do tego przejazdu i przejścia.

§ 3. 1. Zabrania się przechodzenia i przejeżdżania przez przejazdy strzeżone i nie strzeżone i przez przejścia oraz przepędzania przez nie zwierząt, gdy:

- 1) zbliża się pojazd kolejowy,
- 2) zapory są zamknięte lub zamykanie ich zostało rozpoczęte,
- 3) zbliżanie się pociągu zapowiada sygnalizacja świetlna lub akustyczna,
- 4) zatrzymanie nakazuje sygnał „stop” lub sygnał dawany przez pracownika służby kolejowej.

2. Na przejazdach i przejściach nie wolno pozostawiać pojazdów, zwierząt lub jakichkolwiek rzeczy.

§ 4. 1. Wejście na perony i do innych pomieszczeń na stacjach i przystankach oraz wyjście z nich dozwolone jest tylko przez przejścia do tego przeznaczone.

2. Wstęp na perony i na inne ogrodzone lub zamknięte części stacji i na przystanki, przeznaczone dla dostępu publicznego, dozwolony jest osobom:

- 1) posiadającym bilet na przejazd koleją lub bilet peronowy,
- 2) osobom wymienionym w § 6.

§ 5. Wstęp do hal odjazdowych i przyjazdowych oraz do nie ogrodzonych lub nie zamykanych części stacji i przystanków dozwolony jest osobom, które załatwiają sprawy związane z przejazdem koleją lub nadaniem i odbiorem bagażu i przesyłek kolejowych, oraz osobom, które mają uzasadniony interes w oczekiwaniu na przybycie lub odjazd pociągu.

§ 6. Wstęp na obszar kolejowy jest dozwolony:

- 1) pracownikom kolejowym, w miejscu wykonywania czynności służbowych lub wykonywania robót na obszarze kolejowym,
- 2) pracownikom resortu łączności, w miejscu wykonywania czynności służbowych lub wykonywania robót na obszarze kolejowym za okazaniem legitymacji lub zaświadczeń sporządzonych według wzoru uzgodnionego z właściwym organem przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”,
- 3) organom Milicji Obywatelskiej, ochrony granic, komunikacji wojskowej, Wojskowej Służby Wewnętrznej, pracownikom urzędów celnych, pracownikom inspektoratów kontrolno-rewizyjnych, przedstawicielom Najwyższej Izby Kontroli, sądu, prokuratury, wojska i organów prezydiów rad narodowych — w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych na obszarze kolejowym,

4) pracownikom przedsiębiorstw usługowych w miejscach wykonywania czynności służbowych za okazaniem zezwolenia wydanego przez właściwy organ przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” i na warunkach ustalonych w tym zezwoleniu,

5) osobom nie wymienionym w pkt 1—4 za okazaniem karty wstępu lub innego upoważnienia wydanego przez organ przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” na warunkach ustalonych w karcie wstępu lub upoważnieniu.

§ 7. 1. Osobom nie upoważnionym nie wolno otwierać i zamykać rogatek na przejazdach i przejściach oraz wywierać jakiegokolwiek wpływu na ich działanie.

2. Zabrania się zatarasowywania torów i torowisk, uszkodzania wszelkich budowli i urządzeń kolejowych oraz taboru, samowolnego przedstawiania zwrotnic i sygnałów, ruszania z miejsca pojazdów kolejowych na torach, posługiwania się na obszarze kolejowym urządzeniami alarmowymi oraz wywierania jakiegokolwiek innego wpływu na sposób działania sygnałów kolejowych lub innych urządzeń kolejowych. Nie wolno również naśladować sygnałów kolejowych lub znaków ostrzegawczych oraz ustawiać w pobliżu torów kolejowych takich urządzeń lub używać takich świateł, które mogłyby być uważane za sygnały kolejowe.

§ 8. Zabrania się samowolnego zajmowania placów na obszarze kolejowym oraz składowania i wyładowywania na nich przesyłek i innych rzeczy.

§ 9. Zabrania się dokonywania na obszarze kolejowym jakichkolwiek czynności grożących wywołaniem pożaru, a w szczególności wzniesienia lub używania ognia i palenia tytoniu w magazynach, składach, na rampach kolejowych i w ich pobliżu oraz w innych miejscach i pomieszczeniach, w których obowiązuje taki zakaz, podany do wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia.

§ 10. 1. Nie wolno wprowadzać oraz dopuszczać do wchodzenia zwierząt na obszar kolejowy.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do:

- 1) zwierząt wprowadzanych na obszar kolejowy w związku z ich przewozem,
- 2) zwierząt pociągowych wprowadzanych na obszar kolejowy w związku z przewozem osób lub towarów,
- 3) psów, których wprowadzanie na obszar kolejowy dozwolone jest na warunkach określonych w § 11 ust. 1 pkt 3 i 4 i ust. 2.

§ 11. 1. Zabrania się:

- 1) wprowadzania rowerów, motorowerów, motocykli i innych pojazdów do poczekalni, restauracji dworcowych i innych pomieszczeń kolejowych, w których obowiązuje taki zakaz, podany do wiadomości przez wywieszenie ogłoszenia,
- 2) jazdy wszelkiego rodzaju pojazdami, rowerami i wozami na peronach i ścieżkach przy torowiskach,
- 3) wprowadzania psów na perony, do innych ogrodzonych części stacji i do wagonów osobowych bez ważnego biletu na przewóz psa lub biletu peronowego,